

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **O.**, so sídlom v B., proti odporkyňi **K.**, bývajúcej v B., za účasti vedľajšieho účastníka Z., so sídlom v P., zastúpeného JUDr. I., advokátom vo S., o **339,38 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 7 C 66/2012, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2013 sp. zn. 5 Co 326/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2013 sp. zn. 5 Co 326/2013 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 25. októbra 2012 č.k. 7 C 66/2012–97 uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 288,38 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 288,38 € od 15. októbra 2010 do zaplatenia ako aj trovy konania vo výške 17,30 €, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V časti sumy 51 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 51 € od 15. októbra 2010 do zaplatenia súd konanie zastavil (§ 96 ods. 1 O. s. p.).

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. mája 2013 sp. zn. 5 Co 326/2013 odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odmietnutie odvolania odôvodnil tým, že vedľajší účastník nebol oprávnenou osobou podať odvolanie (§ 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.), lebo v danom prípade medzi odporkyňou a vedľajším účastníkom (do konania vstúpil z vlastnej iniciatívy) neexistuje žiadny spôsob vyrovnania, ktorý by vyplýval z právneho predpisu (§ 201 O. s. p.). Ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom konania a vedľajším účastníkom môže vedľajší účastník podať odvolanie len v prípadoch,

ak ho zároveň podá sám účastník, prípadne, ak účastník konania s takýmto postupom vyjadří súhlas. O trovách odvolacieho konania rozhodol (analogicky) podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby ho dovolací súd zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Poukázal na to, že odvolací súd nesprávne aplikoval na daný prípad § 201 O. s. p., keď správne mal vychádzať z § 93 ods. 4 O. s. p.

Navrhovateľka a odporkyňa sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas osobou oprávnenou (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpenou advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu.

Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Prípustnosť dovolania v danej veci z týchto ustanovení nevyplýva, lebo je ním napadnuté uznesenie, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v týchto ustanoveniach.

Vzhľadom na uvedené by prípustnosť dovolania prichádzala do úvahy v prípade, že v konaní na súdoch nižšieho stupňa alebo v ich rozhodnutiach došlo k niektorej procesnej vade konania vymenovanej v § 237 O. s. p. Existenciu väd konania uvedených v písmenách a/ až e/ a g/ tohto ustanovenia dovolateľka nenamietala a nezistil ich ani dovolací súd.

V dovolaní bola namietaná vada konania uvedená v § 237 písm. f/ O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.) Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť ak uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou, ak záver odvolacieho súdu o tejto otázke nie je správny.

Vzhľadom na to, že podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, môže dôjsť postupom súdu k odňatiu možnosti konať pred súdom aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník má v rozsahu legitímácie účastníka tiež právo podať odvolanie alebo dovolanie, a to buď vedľa účastníka, ktorého podporuje, alebo sám. Pokiaľ sa jeho úkony dostanú do rozporu s úkonmi účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností. V prípadoch, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník bez ďalšieho (t. j. bez ohľadu na postoj účastníka, na strane ktorého vystupuje) podať odvolanie (§ 201 veta druhá O. s. p.).

V prejednáwanej veci odvolací súd nepovažoval vedľajšieho účastníka za osobu oprávnenú podať odvolanie z dôvodu, že z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a odporkyňou. Oprávnenosť vedľajšieho účastníka podať odvolanie posudzoval podľa § 201 O. s. p. interpretujúc toto ustanovenie tak, že vedľajší účastník môže podať odvolanie len v prípadoch, ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Takýto výklad uvedeného ustanovenia nie je správny.

Podľa § 201 O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Zmyslom citovaného ustanovenia § 201 veta druhá O. s. p. je zaručiť vedľajšiemu účastníkovi procesné právo podať odvolanie bez ohľadu na postoj účastníka, na strane ktorého vystupuje, teda aj proti jeho vôli, ak ide o prípad, kedy z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Napriek použitému slovu „aj“ v texte tejto právnej normy ju však nemožno interpretovať tak, že len v prípadoch v nej uvedených je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie. Výkladové pravidlo a contrario, ktoré by takýto záver pripúšťalo, pri tomto ustanovení nemožno použiť. Súčasťou Občianskeho súdneho poriadku je aj ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p., podľa ktorého, vedľajší účastník má v rozsahu legitímácie účastníka tiež právo podať odvolanie alebo dovolanie, a to buď vedľa účastníka, ktorého podporuje, alebo sám. Teda oprávnenie vedľajšieho účastníka podať odvolanie skúma odvolací súd nielen podľa § 201 druhá veta O. s. p., ale aj podľa § 93 ods. 4 O. s. p. (R 64/2014).

Pretože v preskúmvanej veci sa odvolací súd v dôsledku nesprávnej interpretácie § 201 veta druhá O. s. p. nezaoberal splnením podmienok oprávňujúcich vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 4 O. s. p. podať odvolanie, je jeho rozhodnutie predčasné, a teda nesprávne. Nesprávnym odmietnutím odvolania odňal odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). So zreteľom na túto vadu konania dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. septembra 2014

JUDr. Oľga T r n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová